

Landskapsmåleri med fingertoppskänsla

Janeric Ohlzon, Kramfors konsthall, till 4 april

Janeric Ohlzon var med på konstrundan i Nordingrå 2011 och hade öppen ateljé i sitt hus i Omne den helgen, då var han ganska nyss tillbakaflyttad till Kramfors efter många år i Stockholm, på först Konsthögskolan och sedan som modellbyggare på Läns- och Naturhistoriska museerna.

Hans kraftfulla landskapsmålningar hängde länge kvar på min näthinna och för mig stack de ut lite extra det året. Kanske för att det var ett så tekniskt skickligt måleri och hade ett sådant starkt personligt uttryck i färg och form. Särskilt minns jag en återkommande nästan såpgrön färgton, bubblande och liksom skummande i något som såg ut som älvar och vilda forsar. Det gav en känsla av att detta var en konstnär med integritet och en alldeles egen fingertoppskänsla inför den natur, som för tillfället omgav honom, att den alltid hade en djupt personlig betydelse.

På Nordingråkonstnärernas samlingsutställning två år senare fanns också några oljemålningar av Janeric Ohlzon, då var det en fet, glänsande och nästan brunsvart leråker jag minns bäst och hans frus, konstnären Kerstin Axell Ohlzon, oljemålning med de tre hotfullt bortvända ryttarna, suggestiv och överväldigande också den.

Denna gång är det Kramfors konstförening, som bjudit in, och på vernissagen är det många jämnåriga Kramforsbor, som tydligt minns den unge Janeric Ohlzon. Han som var så bra i teckning, hade ateljé ovanför Nisses Taxi, mitt på torget i Kramfors, och hela tiden målade, när kompisarna var på dans eller krogen. Hur de droppade in till honom frampå småtimmarna, efter att först varit på korvmojen på torget, för eftersnack och för att kolla konsten. På den tiden tog han 50 kronor per målning.

Nordingrånaturen ser numera ut att varit den som lämnat starkast avtryck i Janeric Ohlzons konstvärld. Bergen, havet och närstudier av sommarängarna finns med, liksom vinterlandskap med nysnö och frusna vattenfall.

Den fornnordiska guden Njord, en av de tre vanerna, finns med i en stor målning på väggen, mitt emot entrén i konsthallen. Njord, som härskade över haven, fisket och stormarna, är i Janeric Ohlzons gestaltning något extra upplyst i skimrande rött och kungligt himmelsblått med fisknätmönstrat och piskande vatten och skum.

Det fornnordiska temat går igen i ett solhjul eller ringkors, flitigt en gång använt av nazisterna och nutida Vit makt. "Vilsen fågel" heter målningen. Uttrycker möjligen solhjulet vår tids vilsenhet eller är det vikingarnas betydelse dvs de fyra årstiderna? Något blödande, svidande och nästan outhärdligt i skiftet mellan vinter och vår, tycker jag mig ana.

En gråbrun gåspenna sitter instucken under ett till synes hemligt, noga ihopknutet dokument. Vad står det där, vem är det som ska öppna och läsa det och vem är avsändaren? Frågorna är många och får förstås inga svar men hemlighetsfullt och mycket vackert är det, och också vemodigt.

Janeric Ohlzons konst är ett sinnligt återgivande av naturen. Som betraktare, vill jag omedelbart gräva mig ner i hans målningar, lukta och smaka på färgerna och få veta mer om berättelserna. De som bara kan anas där bakom dimridåerna.

Text: Karin Lundqvist

Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2016-03-17